

S'ha trencat la baralla

On es troba representada la diversitat del món empresarial valencià, amb un 97% de PIME? La PIMEV té 38.000 associats i la carta que té guardada a la màniga pot venir per aquest costat. És a dir, pot reclamar un mètode per a validar dades com aquestes per tal d'establir la representativitat real de la CIERVAL i de la PIMEV autonòmica. I això vol dir que la representativitat directa de les petites i mitjanes empreses no s'assolirà fins que no siguin convocades eleccions empresarials.

El divorci estava anunciat. Quan la Petita i Mitjana Empresa Valenciana (PIMEV) abandonava la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), el passat dijous, dia 23 de març, acabava un episodi de la guerra empresarial que havia començat a trontollar seriosament ja feia alguns mesos. L'inici de les friccions entre la gran patronal i la PIMEV és vell, però la separació formal que ha portat al trencament definitiu té una data: el 28 de novembre de 1994. Aquell dia es va fer pública l'adhesió de la Unió de Llaureadors a la PIMEV. Era el mateix dia que es posava sobre la taula el debat sobre el reajustament d'equilibris en el món empresarial valencià.

Avui, la patronal alternativa, l'anomenada PIMEV autonòmica és una realitat amb personalitat pròpia, on el Cercle d'Empresaris, la Federació de Cooperatives Agrícoles Valencianes (FECOAV), la Petita i Mitjana Empresa de Castelló (PIMEC), la Petita i Mitjana Empresa d'Alacant —en fase de reestructuració— i la Unió Gremial (UG) fan costat colze a colze a la PIMEV i la Unió de Llaureadors. L'eixida es produïa unes hores abans de la reforma dels estatuts de la CEV; una reforma que havia d'aprovar la impossibilitat dels associats de militar en una altra patronal plurisectorial i que va posar, en certa mesura, la PIMEV entre l'espasa i la pared.

En el moment en què l'administració autonòmica va escollir la Confederació Interprovincial d'Empresaris de la Regió Valenciana (CIERVAL), representant de la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials (CEOE), com a única interlocutora vàlida entre l'àmbit polític i l'empresarial, començava un procés de segregacions que ha deixat pel camí, entre d'altres cadàvers de la petita i mitjana empresa, la UG. La UG conforma, juntament amb les federacions del comerç d'Alacant, Castelló i València, la Confederació Valenciana del Comerç (COVACO), un fòrum on hi ha representats 40.000 petits comerciants dels 63.000 que hi ha al País Valencià.

El rerefons polític de l'entramat, tot i que força clar, s'ha mostrat massa sovint contradictori. Ben segur que el PSOE, quan va escollir la CEOE, no va pensar en cap moment que adobava el terreny per a l'actual desconcert que regna en algunes autonomies. Avui, amb un mapa polític canviant, la gran patronal se situa on li correspon, al costat d'un Partit Popular cada dia més proper del go-

vern. La paradoxa ve quan la configuració de dues patronals valencianes porta alguns sectors econòmics lligats a la CEV a acusar *soto voce* la PIMEV de ser "la patronal del PSOE". I és paradoxal, sobretot, perquè quan un govern escull els agents socials ho fa en funció de la seua representativitat. Una representativitat que s'assoleix quan es compta amb més del 15%. Arribats en aquest punt, la pregunta obligada és: on es troba representada la diversitat del món empresarial valencià, amb un 97% de petites i mitjanes empreses? La PIMEV compta amb 38.000 associats i la carta que té guardada a la màniga pot venir per aquest costat. És a dir, pot reclamar un mètode per a validar dades com aquestes per tal d'establir la representativitat real de la CIERVAL i de la PIMEV autonòmica. I això vol dir que la representativitat directa de les petites i mitjanes empreses no s'assolirà fins que no siguin convocades eleccions empresarials.

Fet i fet, la història no és nova. Amb la gran patronal d'un costat i les PIME d'un altre, el País Valencià s'homologa empresarialment a moltes altres comunitats autonòmes, entre elles Catalunya i les Illes Balears.